

i § 130, som handler om, hvorledes den skal straffes, der ulovlig slaar eller paa lignende Maade pver personlig Vold imod Undermand, skal tilspies et nyt Stykke, der lyder saaledes: „Den, som ulovlig truer sin Undermand med Vold uden dog at forsøge paa at tilspie ham nogen saadan, straffes med Fængsel.“ Det synes helt naturligt, at man, naar man ikke har Lov til at udøve Vold imod sine Undermand, heller ikke har Lov til at true dem med Vold. Dersom en Foresat truer en Undermand med Vold, og det bliver paalaget, vil den Foresatte i Følge Lovens Affattelse upaatvovelig blive straffet. Der vil findes Straffebestemmelser i Loven, hvorefter han kan straffes, blandt Andet i § 132, saaledes som den er affattet i Regjeringens Forslag, men selv den tilsigtede Affattelse af Paragrafen i selve Endringsforslaget under Nr. 82 vil indeholde det Fornødne. Der staar nemlig nu i § 132: „Den, som gjør skyldig i bestemmende Udelabelser eller Forhold imod Undermand eller i drilende eller anden upassende Udfærd imod dem, anses med Fængsel.“ En ulovlig Trusel med Vold er en upassende Udfærd imod en Undermand og er altsaa strafbar, men det kunde altsaa synes ganske uskyldigt at sætte en saadan Bestemmelse ind i § 130. Jeg tror dog, at Indsættelsen er uheldig, thi man kan let derved blive nødsaget til at straffe en Foresat, som i Virkeligheden ikke har gjort sig skyldig i nogen, jeg vil ikke sige Forseelse, men blot upassende Optræden lige overfor en Undermand. Hvad skal der forstaaes ved at true med Vold. Det er meget vanskeligt at definere. Den uskyldigste Fingersbevægelse kan jo blive betragtet som en saadan Trusel. — Endringsforslagene under Nr. 77 a og 78 af Mindretallet under Nr. 6 om, at Ordet „ulovlig“ skal udgaa, maa jeg bestemt modsætte mig. Disse Endringsforslag ere allerede blevne udsærlig omtalte af den ærede Ordfører for Udvalget. Naar der i Lovudkastet findes Bestemmelser, hvorefter der loovlig kan anvendes Magt eller Vold imod Undermand, er det fuldkommen korrekt, at der i Lovforslaget staar, at den, som ulovlig anvender den, skal straffes. Hvis man tager Ordet ulovlig ud af § 130, vil der blive en Uoverensstemmelse imellem §§ 130 og 131, hvilket jeg ikke synes er heldig. — Endringsforslaget under Nr. 79 til § 131 falder i 3 Stykker. Det første Stykke handler om, at der efter „Magt“ skal tilspies „eller Trusel herom“, hvilket er en ligefrem Følge af, hvad Udvalget har foreslaaet under Nr. 77 b; derom har jeg saaledes udtalt mig. I det andet Stykke foreslaar det ærede Udvalg, at de 2 sidste Linier fra Ordene „at tilbele“ skulle udgaa, og i Stedet for sættes: „anvende Magt“. Dette er en efter min Formening meget heldig Forandring i Paragrafens Affattelse. Paragrafen i det i Aar foreliggende Lovforslag er paa dette Sted noget afvigende fra det tidligere Lovforslag, men ingen af

de Redaktioner, som ere brugte, finder jeg saa heldig som den, Udvalget har foreslaaet i dette Endringsforslag. Det tredje Stykke foretager en Ompostering af en Del af de Udtalelser, som findes i selve Paragrafen, med nogle Tilføininger. Jeg kan ikke sige, at jeg er meget for at gaa ind paa den Redaktion af Paragrafens 3die Stykke, som Udvalget her foreslaar. Jeg kan f. Ex. ikke se, hvorfor det ikke i det i Paragrafens andet Stykke nævnte Tilfælde ikke skulde kunne overlades til Chefen at bestemme, om Undersøgelse er nødvendig, naar behørig Melding er given, og der ikke foreligger nogen Klage. Det synes mig at være en noget vel vidt dreven Omisorg, som her er viist, men dersom man her i Thinget vil vedtage det Underendringsforslag, der under Nr. 80 er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, vil jeg kunne gaa ind paa Paragrafens Affattelse, som den er foreslaaet af Udvalget. I modsat Fald vil jeg finde det lidet ønskeligt, at Endringsforslaget vedtages. — Endringsforslaget under Nr. 81 af Mindretallet under Nr. 6 maa jeg bestemt modsætte mig, men jeg skal ikke trætte Thinget med at gjentage, hvad der saa klart og tydeligt blev fremsat af det ærede Medlem for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad), som talende imod den her foreslaaede Affattelse. Det har ikke overbevist Ordføreren for Forslagsstillerne (Bajer), men jeg maa bestemt modsætte mig, at man her vil slaa fast, at der skal tilskrives den, som opfylder en Pligt, Straffrihed. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde, at det i Realiteten var det Samme; det kom ud paa Et, thi Følgen af Bestemmelsen var den samme, enten man vedtog det ene eller det andet, men det er ikke for mig ligegyldigt, ad hvilken Vej man kommer til et Resultat. — Endringsforslagene under Nr. 82, 83 og 84 tiltræder jeg. — Endringsforslaget under Nr. 85 er jeg derimod ikke saa heldig at kunne slutte mig til. Jeg indtager den samme Stilling til dette Endringsforslag, som det ærede Medlem af Udvalget for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen). Naarlig finder jeg, at den Bestemmelse, der indeholdes i de sidste tre Linier: „eller til at indskrænke deres loovlige Frihed med Hensyn til Udøvelsen af de almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder“, slet ikke behøver at komme ind, idet Paragrafen indeholder al fornøden Betryggelse i saa Henseende for de Vedkommende. Det heder nemlig med Slutningen af Paragrafen: „eller iøvrigt befaler dem til Forretninger, som han ikke i Tjenestens Medsær kan paalægge, eller forbyder dem Handlinger, som han ikke tjenstmæssig er besejret til at forhindre dem fra.“ Deri er der fuldkommen tilstrækkelig Betryggelse, uden at man har nødig at præcisere det med Hensyn til deres loovlige Frihed og med Hensyn til Udøvelsen af de almindelige borgerlige Pligter og Rettigheder. — Endringsforslagene under